

Reserapport, Nya Zeeland (Sydön), 6-14 december 2003

Deltagare: Lars & Karin Edenius

Resrutt: 6/12: Christchurch - Karikoura - Picton; 7/12: Picton - Kawatiri - Charleston; 8/12: Charleston - Westport - Punakaiki - Charleston; 9/12: Charleston - Lake Brunner - Arthur' s Pass; 10/12: Arthur' s Pass - Kumara - Okarito - Haast; 11/12: Haast - Wanaka - Queenstown; 12/12: Queenstown - Milford Sound - Queenstown; 13/12: Queenstown - Cromwell - Twizel - Oamaru; 14/12: Oamaru - Christchurch. Körsträckan blev tillhoppa ca 3250 km.

Allmänt

Vi tog oss runt med hyrbil och bodde mestadels på campingplatser. Hyrbilspriserna varierar med säsong, och det är dyrast under perioden december - februari. December fram till julhelgen är en bra tid att resa runt efter vad det berättades för oss; därefter blir det snabbt fullt på övernattningsställen med mera när skolloven börjar. Det lönar sig att leta och jämföra priser på nätet, vi kom undan med ca 350 kr per dygn. Detta pris inkluderade fri körsträcka och självriskeliminering. Bensinen är billig, ca 5 kr litern. Det tar en stund att vänja sig vid att köra på vänster sida, men trafikrytmen är lugn och medtrafikanterna vänliga. Vägstandarden är överlag mycket god, men i synnerhet i kusttrakterna vindlar det mycket så den med anlag för åksjuka bör se upp.

Man kan komma undan med 75-100 SEK per person och natt i boendekostnad. Vi hade med oss reslakan och sovsäck - sistnämnda behövdes en del nätter eftersom uppvärmning saknades på vissa platser. Lonely Planet, Lets Go med flera guideböcker innehåller uppgifter om budgetalternativ typ backpacker hostels, men ett bra (lugnt och ostört) alternativ är campingstugor som man hittar under rubriken Motorcamps. På flygplatsen i Christchurch och på andra samlingsplatser finns en uppsjö av turistguider, den bästa i vårt tycke var en fetare sak som redovisade olika logialternativ i alfabetisk ordning efter ort med angivande av kostnad och telefonnummer. Mobiltelefon fungerar mestadels bra; täckningen var bra på den flacka östsidan medan mottagningsförhållandena var sämre längs den glest befolkade och kuperade västkusten.

Litteratur mm

Vi använde oss av följande fågel litteratur: 1) Chambers, S. 2000. Birds of New Zealand, Locality Guide. Arum Books, South Auckland. Mycket pengar (450 SEK via Natural History Book Shop, England) i relation till informationsmängd - det mesta av innehållet handlar om dräktkaraktärer hos enskilda arter. Lokaluppgifterna lider av brist på kartor och upplevdes som utdaterade i vissa fall. 2) Heather, B. & Robertson, B. 2000. The Field Guide to the Birds of New Zealand. Viking, Auckland. Revised version. Boken köps med fördel på plats i Nya Zeeland - jag hittade mitt ex för 100 SEK (318 SEK på

Naturbokhandeln i Sverige). Bra illustrationer, innehåller utbredningskartor och mycket matnyttigt i texten. Dock tung (440 sidor) och klumpig (hårt omslag). En slimmad variant bättre anpassad för fältbruk finns, men den är dyrare. 3) Moon, G. 2002. A Photographic Guide to the Birds of New Zealand. New Holland Publishers, Auckland. Nyutkommen bok i behändigt fickformat och till attraktivt pris (135 SEK på Naturbokhandeln). Hyfsade bilder men beskrivning av fältkaraktärer och läten lämnar mycket i övrigt att önska. Bra bok att ha med sig i fält och ”kryssa” i.

Kartor köper man bäst på plats i Nya Zeeland. Vi använde oss av New Zealand Traveller Road Atlas 2002 i skala 1:500 000 som vi hittade för ca 125 SEK. Praktiskt spiralblocksformat och flera högupplösta detaljkartor. Topografiska kartor i skala 1:50 000 över specifika områden hittas på DOCs (Department of Conservation) lokalkontor till en låg kostnad.

På en resa till främmande miljöer är det alltid bra att ha tillgång till fågelljud. På plats inköptes CDn ”Pukaka - song from the forest” (Dept of Conservation, New Zealand, 39.95 NZD) med sång/spelläten av inhemska fågelarter som kiwi, tui, bellbird, shining & long-tailed cuckoo och morepork. Dock saknas läten av viktiga arter som fernbird, yellowhead, banded rail och spotted crake. Det kan löna sig att söka efter ljudspår på nätet, något jag försummade att göra innan avresan. För att ha en sportslig chans på fernbird lär ljuduppspelning krävas.

Dagbok

6/12. Lämnade Christchurch tidigt på morgonen. Stannade till vid St Annes Lagoon vid Cheviot, där den nya zeeländska viggan och grå kricka prickades av. Ljudrummet dominerades här, såväl som annorstädes, av bofink och koltrast. Dagen huvudmål var havsfågelskådning vid Kaikoura. Kaikoura är en liten halvö belägen nära en djup undervattenskanjon där uppvällande kallt vatten gör att plankton med mera frodas vilket i sin tur drar till sig mängder av havsfåglar. Vi bokade vår tur med Albatross Encounters/Ocean Wings (www.oceanwings.co.nz) som specialiserat sig på pelagiska fågelturer. Vi betalade 60 NZD per person vilket var mer än prisvärt. Man kör flera turer per dag och vi for med den tidiga eftermiddagsturen. Vi såg 14 arter av havsfåglar med fantastiska närobsar av kungs-, vandrings- och shy albatross. Dessutom många olika liror och pertreller. En mycket omvälvande och minnesvärd upplevelse. Ett måste för den seriöse fågelskådaren och naturälskaren. Kom fram till Picton vid Marlborough Sound i regntungt väder på kvällen. Tog in på backerbacker lodge.

7/12. Ägnade halva dagen åt en båttur i Marlborough Sound med landstigning på en naturskyddad ö, Motuara Island. Vi förbokade genom Dolpin Watch (tel. 03-643 573 7906; www.dolphinwatch.marlborough.co.nz), vilket visade sig klokt för turen är populär och blir snabbt fullbokad. Vädet visade sig nu från sin bästa sida. På vägen ut stannade båten för delfiner (Hector's dolphin - världens minsta och raraste havslevande delfin), blå pingvin och skarvobservationer. Vi fick se en målarterna, King shag, som bara häckar i detta område - världspopulationen uppgår till ca 600 individer vilket gör King shag till

den förmodligen raraste av skarvarterna. Motuara Island är ett bra exempel på praktisk nya zeeländsk naturvårdspolitik. Överallt på huvudörna är trycket på den ursprungliga fågelfaunan mycket hårt från introducerade däggdjur som råttor, hermeliner och katter. Därför har man satsat på en "arkstrategi" där öar rensas från rovdjur genom omfattande och intensiv fångst med hjälp av burar och slagfällor. Därpå frisläpper man målarter, vilket i fallet Motuara är saddleback och little spotted kiwi. Saddleback anses mer eller mindre utgången på sydön. Vi fick se saddleback på nära håll liksom New Zealand robin och blå pingvin i ruvboxar. På vägen tillbaks fick vi fina närobsar av fiskande havssulor. Turen kostade 120 NZD och var mer än prisvärd. Efter en sen lunch i Picton styrdes kosan åt sydväst mot västkusten. De östra delarna av sydön domineras av vidsträckta betesmarker mer eller mindre trädfria med de södra alperna i fonden. Knappast något av ursprunglig natur återstår, och man förstår att ambitionerna att skapa en replipunkt till England på södra halvklotet gick mycket långt. Efter att ha passerat vattendelaren västerut förändras landskapet på ett för nordbor angenämt sätt. Vi åkte genom gröna ståtliga bokskogar (sydbok - minnande om tiden för Gondwanaland för 80 miljoner år sedan) och virvlande vattendrag. Bellbird och tui, arter med naturlig hemortsrätt i dessa skogar sjöng frejdigt. Logerade på motorcamp i Charleston.

8/12. Vi använder morgontimmarna och förmiddagen till en grottur med tillhörande "underworld rafting". Det kostar visserligen 130 NZD per person men det visar sig vara ett lyckokast. Grottan är fantastisk med sina stalaktiter och stalagmiter och vi har en jätteduktig guide som tar hand om mig och Karin på bästa sätt. Det mest minnesvärda var att glida fram på en gummiring i den vattenfyllda nedre delen av grottan i kolmörker. Plötsligt öppnar sig en sal med tusen och åter tusen stjärnor i form av lysmaskar i taket! Det kändes som att segla under vintergatan. Sista delen av färden skrattar vi gott åt varandra där vi virvlar fram i strömvirvlarna i våra våtdräcker sittandes på bilringar. Vi drar oss sedan ut mot kusten för att leta weka, den inhemska rallen. Fört hittar vi bara en överkörd fågel men sen visar det sig att wekor uppträder helt orädda längs vägkanter och parkeringsplatser. Det blir nästan för mycket när de plockar bland cigarettfimporna på marken! Får en närobs av nya zeeländska piplärkan, en av bara två bra observationer under resan längs vägen. Vi återvänder till vår campingstuga för en stunds vila innan det bär av söderut till Punakaiki där vi tittar på de berömda pannkaksklipporna i solnedgången. Huvudmålet för exkursionen är kiwi som vi letar efter uppströms Buller Creek. Vi kör längs en liten grusväg 6 km in från kustvägen. Överallt i mörkret lyser det av ögon av brush-tailed possums - vi räknar till drygt 30 stycken! De är överallt på och längs vägen och uppträder helt oberäkneligt framför bilen. Till sist går det inte att undvika, jag kör över ett exemplar. Vi parkerar bilen och ger oss ut i nattmörkret ledsagade av vår medförda starka pannlampa. Wekor och morepork, den inhemska ugglan, låter från flera håll. Possums och åter possums vart helst lampan lyser. Natten är lugn och fin och till slut får vi höra en kiwi på nära håll. Kvällen är räddad. En insekt som letat sig in i mitt öra och som inte kommer ut självmant irriterar oerhört. Återvänder sent till campingen i Charleston.

9/12. Tar oss vidare söderut längs västkusten mot dagens etappmål, Arthur's Pass. Stannar vid den idylliska sjön Lake Brunner. Enligt Chambers skall chansen att höra great spotted kiwi vara bra här, men eftersom vi redan klarat av denna målart blir det bara

ett snabbt stopp. Skogarna i den nordöstra delen av sjön är fina och det finns många intressanta stigar för den vandringsbenägne. En promenad ger sjungande shining cuckoo, som visar sig bli resans enda. Stannar på flera platser längs Otira Gorge för att spana efter blue duck, utan resultat. Denna säregna endemiska and har minskat kraftigt på senare tid, enligt uppgift bland annat beroende på ökad konkurrens med paradise shelduck. Fina bokskogar växer på högre höjd med rifleman, en art påminnande om vår kungsfågel i storlek och beteende, som ny art. Ser de omtalade första keorna inne i byn. Hör oss för på DOC's kontor angående möjligheterna att se yellowhead och rock wren. Beslutar att pröva på förstnämnda i Hawdon Valley. Vägen dit går över en vacker höjdslett. Hawdon Valley ligger i nordsydlig riktning, kantad av delvis högstammig bokskog. I dalens början är det tätt med fällor för hermelin med flera rovdjur - enda chansen att freda känsliga inhemska arter är att begränsa predationstrycket så mycket som möjligt. Särskilt yellowhead är hårt utsatt för predation. Könkvoten lär vara starkt styrd mot hannar på grund av att de markkrävande honorna i stor utsträckning tas av hermelin. Vår drygt 10 km långa promenad blir resultatlös trots att biotopen för yellowhead är optimal. Tar in på YMCA i Arthur's Pass för nattlogi; vårt första och enda sovsalsboende. Träffar ett par trevliga danska killar som befann i slutet av sin långa utlandsresa.

10/12. Återvänder västerut för fortsatt färd söderut längs västkusten. Prövar några ytterligare stopp för blue duck i Otira Gorge, också dessa utan resultat. Den första delen av resan längs kusten söder om Greymouth bjuder mest på öppen kulturbygd, inte särskilt intressant. Längre söderut kommer vi in i ursprunglig skog igen och vi tar oss ut till den lilla byn Okarito belägen längst ut vid kusten. Skyltar längs vägen varnar för korsande kiwi nattetid. Okarito har en egen form (art enligt vissa) av brown kiwi som är starkt hotad. Nära Okarito finns även koloni av ägretthäger som dock inte lockar oss till ett besök. Vi vandrar söderut längs kusten på en iordningställd stig i Waitangi Forest. Möter ett par rangers som putsar på stigen. Vi fortsätter med bilen förbi turistfällorna Frans Josef och Fox Glacier. Naturscenerierna tävlar med varandra i skönhet under den fortsatta färden söderut. Havet rullar rytmiskt in över kilometerlånga folktomma stränder, här och var skuggade av tätvuxna rimuskogar med säreget vridna stammar. Anländer till Haast sent på eftermiddagen där vi logerar i en campingstuga modell dockhus.

11/12. Tar oss till Waitato River för åka jetboat från kust till fjäll. Roger, vår förare och guide, har mycket intressant att berätta om områdets historia och natur. En svag fördjupning i marken avslöjar att vi passerar sprickan mellan de två kontinentalplattor vars rörelser mot varandra i hög grad format den nya zeeländska naturen. Jordskalv är vanliga på Nya Zeeland, drygt 2000 per år är normalt. Man väntar på en rejäl urladdning ganska snart på basis av tidigare statistik - huvudstaden Wellington lär ligga risigt till eftersom den är byggd rakt över sprickan. Roger berättar vidare att vattenståndet i floden kan stiga med flera meter på bara några timmar. Dagen till ära har vi mycket fint väder men vi rör oss i regnrika trakter - det regnar flera meter per år. Roger har deltagit i ett projekt som syftar till att säkra den bruna kiwins fortlevnad i området. Ruvande fåglar letas upp med specialtränade hundar och äggen tas för kläckning under kontrollerade former. Detta motiveras av att drygt 90% av ungarna - som blir självständiga mycket snart efter kläckningen - faller offer för rovdjur, i första hand hermelin. När ungarna är 9 månader anses predationsrisken tillräckligt liten för att återbörda dem till naturen.

Terrängen är mycket oländig och vegetationen extremt tät, så man förstår att detta inte är något jobb för veklingar. Båtturen avslutas i några havsnära laguner kantade av märklig vegetation klassad som en relik från Gondwanas mesozoiska träskskogar. Stora öringar rör sig under båten i det klara grunda vattnet. Fortsätter söderut genom Haast Pass efter ett lunchstopp i Haast. Prövar Davis Flat och Gates of Haast efter i första hand yellowhead och New Zealand falcon, dock utan resultat. Terrängen kring Gates of Haast är svårframkomlig och stigen delvis raserad, vidare störs man av det kraftiga bruset från vattnet. Davis Flat är mycket fotvänligare och trevligare. Här fanns det förhållandevis mycket fågel, med endemen brown creaper i topp. Passerar Wanaka i högt tempo och anländer till Queenstown sent på eftermiddagen. Vårt lokus under två nätter blir motorcampen i Francton, en förort till Queenstown.

12/12. Av Karins planer bungy jump på 143 m blir intet på grund av ett missförstånd vid gårdagens bokning. I stället gör vi den drygt 300 km (ggr 2) turen till Milford Sound. Vi blir snabbt varse att vi inte är ensamma på vägen - vi kör om eller blir omkörda av ett otal turistbussar. Landskapet är anslående vackert. Vi prövar de flesta av Chamber's lokaler för yellowhead och blue duck utan att lyckas. Det är påtagligt tyst i skogarna trots att vädret är bra. Vi lyckas med rock wren vid Homer tunnelns östra öppning. Tipsas där av en australiensisk skådare om en säker lokal för yellowhead närmare Queenstown. Snöfältet vid tunnelöppningen drar till sig turisternas intresse, särskilt japaner tycks angelägna att fotografera varandra på eller vid snöfältet. På samma plats är det gott om kea varav några ägnar sig åt den beryktade ovanan att försöka slita loss bilarnas gummilister till förarnas förtvivlan. Återvänder relativt sent till Queenstown.

13/12. Så får då Karin genomföra sitt hett efterlängtade hopp och som tur är för pappas nerver får han inte följa med. Lars far i stället till Routeburn Track (en av de stora "trampen"- på Nya Zeeland) ovanför Glenorchy, drygt 50 km nordväst om Queenstown. Det visar sig vara ett lyckokast. Strax innanför parkeringsplatsen där leden startar ligger en promenadslänga som tar ca 15 minuter att gå runt. Alldeles i början av promenaden hörs misstänkta läten och det dröjer inte länge innan några "gulskallar" visar sig i trädskronorna. Några yellow-crowned parakeets dyker plötsligt upp på scenen, long-tailed cuckoo och brown creeper hörs och detta blir med ens det mest givande skogsstoppet under hela resan. Lite längre in längs stigen blir det paradobsar av födosökande gulskallar. De påminner lite om nötväcka i beteende när de rör sig längs trädstammarna. Möter en nöjd och pratglad Karin som överlevt sitt hopp. Lämnar Queenstown och passerar genom kuperad terräng dominerad av trädlös nästan stäppartad vegetation, mycket bildskönt och en slående kontrast till de fuktdrypande skogarna på västsidan alperna. Letar och hittar black stilt vid Twizel. Det lär bara finns ca 60 individer kvar i vilt tillstånd. Området söder om vattendammen i Twizel är rikt på våtmarker och fågel, som bonus kommer en australiensisk rördrom överflygande. Kommer till Oamaru sent på eftermiddagen och inkvarterar oss på stadens campingplats. Åker och tittar på yellow-eyed penguins som kommer in till land på sin nordligaste häckningsplats belägen just här. Avstår från att titta på den blå pingvinens berömda landstigning senare på kvällen på grund av trötthet.

14/12. Dags för återresa till Christchurch. Besöker djurparken Willowbank i Christchurch och beskådar den brokiga samlingen av inhemska och exotiska djur. Mest intressant är att titta in i kiwihuset där man vänt på dag och natt för att låta besökare studera detta märkliga djur. Kiwin ser onekligen mycket lustig ut där den rastlöst småspringer fram och tillbaks för att plötsligt, till synes helt på måfå, stanna och borra ned näbben i marken. Kiwin har egenheten att ha näsborrarna placerade längst ut på näbben och låter därför ofta höra ett fnysande när den rensar luftvägarna. Återlämnar hyrbilen på eftermiddagen och transporteras till vårt motell nära flygplatsen för morgondagens tidiga avresa.

Artlista (ordnad efter Heather & Robertson 2000)

Great spotted kiwi	1 spelande Bullock Creek, Punakaiki, Paparoa National Park 8/12
Northern Royal albatross	1-2 ex Kaikoura 6/12
Wandering albatross	3 ex av formen Gibson's, Kaikoura 6/12
Shy mollymawk	ca 30 ex varav 10 respektive 20 ex av formen white-capped och grey-headed, Kaikoura 6/12
Northern giant petrel	5 ex Kaikoura 6/12
Southern giant petrel	1 ex Kaikoura 6/12
Buller's shearwater	5 ex Kaikoura 6/12
Short-tailed shearwater	5 ex Kaikoura 6/12
Flesh-footed shearwater	2 ex Kaikoura 6/12
Fluttering shearwater	5 ex Kaikoura 6/12, ca 150 ex Marlborough Sound 7/12
Hutton's shearwater	ca 200 ex Kaikoura 6/12
White-chinned petrel	2 ex Kaikoura 6/12
Westland petrel	5 ex Kaikoura 6/12
Brokpetrell	ca 50 ex Kaikoura 6/12
Grey-faced petrel	2 ex Kaikoura 6/12
Yellow-eyed penguin	7-8 ex Oamaru 13/12
Blue penguin	ca 20 ex Marlborough Sound 7/12
Australian gannet	1 ex Kaikoura 6/12, ca 50 ex Marlborough Sound 7/12
Storskarv	spridda observationer på flera ställen både i inland och längs kusterna
Pied shag	observationer med >100 ex på flera ställen längs kusten
Little shag	spridda observationer likt för storskarven
Spotted shag	observerad på många kustlokaler med som mest > 50 ex
Ägretthäger	1 ex Okarito 10/12
White-faced heron	observerad upp till 20 ex på flera lokaler främst vid kusten
Reef heron	1 ex Motuara Island 7/12
Australian bittern	1 ex Twizel 13/12
Svart svan	allmän i lämpliga miljöer
Kanadagås	allmän i lämpliga miljöer
Paradise shelduck	allmän i lämpliga miljöer
Gräsand	allmän i lämpliga miljöer

Grey duck	20 ex Greymouth 9/12, 10 ex Twizel 13/12
Australian shoveler	2 ex Twizel 13/12
Grey teal	4 ex Cheviot 6/12
New Zealand scaup	observerad flockvis (3-20 ex) på ett 15-tal lokaler, även i större klarvattensjöar
Australian harrier	allmän utom i bergs- och skogstrakter, och i samhällen
Weka	ca 20 ex koncentrerade kring Westport. 2-3 ex sprang mellan bilarna på parkeringsplatsen vid Cape Foulwind
Pukeko	ca 30 ex sedda på ett tiotal lokaler. Tycks vara relativt allmän i lämplig miljö
Strandskata	ca 20 ex med flest observationer på östkusten
Variable oystercatcher	som strandskata
Spur-winged plover	relativt spridd och allmän i lämplig miljö
Pied stilt	5 ex Lake Grassmere 6/12, 10 ex Twizel 13/12
Black stilt	1 helsvart ex Twizel 13/12
Banded dotterel	10 ex Haast 11/12, 5 ex Twizel 13/12
Labbb	3 ex Kaikoura 6/12, 2 ex Marlborough Sound 7/12
Black-backed gull	allmän
Red-billed gull	allmän främst vid kusten
Black-billed gull	allmän främst kring Queenstown, ovanlig längre norrut
White-fronted tern	spridda ex på flera platser längs färdvägen
Black-fronted tern	spridda ex på flera platser längs färdvägen
New Zealand pigeon	relativt allmän i skogstäckt mark, sällan sedd med mer än 2-3 ex åt gången
Tamduva	allmän
Kea	3 ex Arthur's Pass 9/12, 10 ex Cascade Greek - Homer tunneln 12/12
Yellow-crowned parakeet	5 ex Routeburn Track 13/12
Shining cuckoo	1 ex Lake Brunner 9/12
Long-tailed cuckoo	1 ex Routeburn Track 13/12
Morepork	5 ex Bullock Creek, Punakaiki, Paparoa National Park 8/12
Kingfisher (Kotare)	1 ex Ashley River, N Christchurch 6/12, 2 ex Gates of Haast 11/12
Welcome swallow	allmän
Rifleman	1 ex Arthur's Pass 9/12, minst 5 ex Davis Flat 11/12, minst 5 ex Routeburn Track 13/12
Rock wren	1 ex östra porten till Homertunneln 12/12. Chambers anger en lokal längre ned men vi fann den ca 200 meter från tunneln längs stigen som startar omedelbart till höger om tunnelöppningen (näsan vänd mot Milford Sound)
Silvereve	allmän även i buskmark och trädgårdar
Grey warbler	som för silvereve
Koltrast	synnerligen allmän
Taltrast	allmän
Järnsparv	allmän
Sånglärka	allmän

New Zealand pipit	Endast två helt säkra observationer: 1 ex sydväst Cape Foulwind 8/12, 1 ex Homer tunneln 12/12
Brown creeper	1 ex Davis Flat 11/12, minst 2 ex Routeburn Track 13/12
Yellowhead	Minst 8 ex Routeburn Track 13/12. Har uppenbarligen gått kraftigt tillbaka. Vi prövade 6 av Chambers lokaler (Arthur's Pass, Haast Pass och Erlington Valley) utan resultat. Routeburn Track lokalen har varit säker de senaste åren. Det är lätt att hitta dit genom att följa skyltarna från Glenorchy
Fantail	Sedd på ett halvdussin lokaler, bland annat Buller's Creek 7/12, Mirror Lakes, Erlington Valley 12/12, Routeburn Track 13/12
Tomtit	som för fantail
New Zealand robin	1 ex Motuara Island 7/12, 1 ex Mirror Lakes, Erlington Valley 12/12, 1 ex Routeburn Track 13/12
Tui	allmän i skogsmiljö på västsidan, ovanlig i öster
Bellbird	allmän i de flesta skogsdominerade miljöer
Saddleback	1-2 ex Motuara Island 7/12
Gråsparv	allmän
Bofink	synnerligen allmän
Gråsiska	allmän
Steglits	allmän
Grönfink	allmän
Gulsparv	allmän
Stare	allmän
Australian magpie	allmän i öppen mark

Däggdjur

New Zealand fur seal
Hector's dolphin
Igelkott
Kanin
Brush-tailed possum
Hermelin
Tamkatt